

13 Ιουλ. 2017

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Ημ/νία: 13/07/2017

Α. Π.: ΥΠΠΟΑ/ΑΤΝΠΚΕ/138281/882

Ημ/νία Έκδοσης 13/07/2017

πάντηση στο έγγραφο: ΥΠΠΟΑ/ΑΤΝΠΚΕ/138281/882

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΤΜΗΜΑ
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ
& ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ**

Ερ. Φ.: 274

Ταχ. Δ/ση: Μπουμπουλίνας 20-22
Ταχ. Κώδ : 106 82
Τηλέφωνο : 2131322-362, 363, 368
Fax : 210-82.01.426
Email : tmnpke@culture.gr

ΠΡΟΣ: Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
ΚΟΙΝ: 1. Βουλευτή κ. Κώστα Κατσαφάδο

Θέμα: Απάντηση στη με αριθμό πρωτοκόλλου 5040/18.4.2017 Ερώτηση με θέμα:
«Σε απόγνωση και πλήρη σύγχυση οι κάτοικοι της Ύδρας με τις υπ' αριθμ. 978/2012, 2270/2014, 3349/2014 και 4781/2014 αποφάσεις του ΣτΕ σχετικά με τη δόμηση στο νησί».

Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτοκόλλου 5040/18.4.2017 Ερώτησης του Βουλευτή κ. Κώστα Κατσαφάδου και σύμφωνα με τα στοιχεία που έθεσαν υπόψη μας οι αρμόδιες Υπηρεσίες μας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Ο οικισμός της Ύδρας και η συνέχειά του, Μικρό και Μεγάλο Καμίνι, καθώς και ολόκληρο το νησί προστατεύονται με τις ακόλουθες κηρύξεις:

- Υ.Α. 1824/10.2.1962 (ΦΕΚ 75/Β'/5.3.1962): «Περί χαρακτηρισμού ως ιστορικού τόπου ολόκληρου του οικισμού Ύδρας».

- Υ.Α. 10977/16.5.1967 (ΦΕΚ 352/Β'/31.5.1967): χαρακτηρισμός των οικισμών Μεγάλο Καμίνι, Μικρό Καμίνι και Βλυχός, οι οποίοι βρίσκονται δυτικά του οικισμού της Ύδρας, ως ιστορικών διατηρητέων μνημείων και τόπων που παρουσιάζουν ιδιαίτερο φυσικό κάλλος ή ενδιαφέρον από απόψεως αρχιτεκτονικής ή ιστορικής.

- Υ.Α. Α/Φ31/1518/650/10.3.1975 (ΦΕΚ 334/Β'/22.3.1975): «Περί χαρακτηρισμού της νήσου Ύδρας ως τόπου ιδιαίτερου φυσικού κάλλους και τόπου χρήζοντος ειδικής κρατικής προστασίας».

- Π.Δ. 19.10.1978 (ΦΕΚ 594/Δ'/13.11.1978): χαρακτηρισμός της Ύδρας ως παραδοσιακού οικισμού.

- Υ.Α. ΥΠΠΟ/ΑΡΧ/Α1/Φ43/10105/487/30.4.1996 (ΦΕΚ 453/Β'/14.6.1996): «Κήρυξη της νήσου Ύδρας ως αρχαιολογικού χώρου».

Ιδιαίτερως, με την Υ.Α. 1824/10.2.1962 (ΦΕΚ 75/Β'/5.3.1962) χαρακτηρίστηκε «ως χρήζων ειδικής προστασίας και ως ιστορικός τόπος ολόκληρος ο οικισμός της Ύδρας, ως ούτος καθορίζεται υπό της υφισταμένης πολεοδομικής καταστάσεως, ...».

Το ΥΠ.ΠΟ.Α., προκειμένου να διαφυλάξει τον ιδιαίτερο χαρακτήρα του νησιού, ως ιστορικού τόπου, ιστορικού διατηρητέου μνημείου, αρχαιολογικού χώρου, παραδοσιακού οικισμού και τόπου ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, ασκεί μορφολογικό και ογκοπλαστικό έλεγχο επί της οικοδομικής δραστηριότητας στο νησί βάσει των διατάξεων του Ν. 3028/2002 «Για την προστασία των Αρχαιοτήτων και εν γένει της Πολιτιστικής Κληρονομιάς» (ΦΕΚ 153/Α'/28.6.2002).

Κατόπιν προσφυγών στο Συμβούλιο της Επικρατείας εκδόθηκαν οι παρακάτω σχετικές αποφάσεις: 978/2012, 3349/2014, 4363/2015, 1248/2016, σύμφωνα με τις οποίες

δεν επιτρέπεται η δόμηση σε ακίνητα όπου δεν αποδεικνύεται τεκμηριωμένα η ύπαρξη προϋφιστάμενου κτίσματος.

Κατά το ΣτΕ από τις κηρύξεις της Ύδρας προκύπτει ότι ολόκληρος ο οικισμός έχει μνημειακό χαρακτήρα και είναι προστατευτός υπό την ιδιότητά του αυτή. Επίσης, μετά την έναρξη ισχύος του Ν. 3028/2002 (άρθρο 14, παρ. 2) δεν καταργήθηκε το αυστηρότερο καθεστώς προστασίας που έχει επιβληθεί ειδικώς για ορισμένους οικισμούς, προκειμένου να διατηρηθεί η μορφή τους ως οικισμών μνημειακού χαρακτήρα. Το ΣτΕ καταλήγει ότι «...η δόμηση επιτρέπεται μόνον εφόσον αποδεικνύεται τεκμηριωμένα ότι στο συγκεκριμένο ακίνητο προϋπήρχε κτίσμα...». Επίσης, στο σκεπτικό του αναφέρει ότι «...είναι καταρχήν δυνατόν να επιτραπεί στην Ύδρα η ανοικοδόμηση όχι μόνον οικοπέδων, επί των οποίων υπήρχαν κτίσματα κατά τη θέση σε ισχύ των περί μνημειακού χαρακτήρα διατάξεων, αλλά και οικοπέδων επί των οποίων, κατά την αιτιολογημένη εκτίμηση του Υπουργείου Πολιτισμού, αποδεικνύεται, βάσει ιδίως συμβολαίων, αυτοψίας ή άλλων στοιχείων, ότι προϋπήρξαν κτίσματα οποτεδήποτε... Επιτρέπεται, επομένως, η ανακατασκευή οικοδομήματος παρομοίου προς εκείνο, του οποίου η ύπαρξη μπορεί να αποδειχθεί, και, κατά μείζονα λόγο, η αποκατάσταση οικοδομήματος στη μορφή την οποία αποδεικνύεται ότι είχε, και στην περίπτωση όμως αυτή είναι δυνατόν να επιβληθούν από τα αρμόδια όργανα του Υπουργείου Πολιτισμού, πρόσθετοι όροι και περιορισμοί...».

Στη συνέχεια απεστάλη προς το Γραφείο Νομικού Συμβούλου του Κράτους στο ΥΠ.ΠΟ.Α. το με αρ. πρωτ. ΥΠΠΟΑ/ΓΔΑΠΚ/ΔΒΜΑ/ΤΒΜΑΧΜΑΕ/308547/182129/8755/2631/6.11.2015 έγγραφο, με το οποίο ζητήθηκε γνωμοδότηση για τα εξής:

Α) Κατά πόσο οι αποφάσεις του ΣτΕ αποτελούν πάγια νομολογία και οφείλουν να εφαρμόζονται για το σύνολο των οικισμών, και ειδικότερα, εάν αιτήματα που αφορούν στην ανέγερση νέων οικοδομών ή κατ' επέκταση προσθηκών σε υφιστάμενα κτίσματα στους προαναφερθέντες οικισμούς δύνανται να εξετάζονται από τα αρμόδια γνωμοδοτικά όργανα, ή θα πρέπει στο εξής να μην γίνονται αποδεκτά από τις Εφορείες βάσει του σκεπτικού του ΣτΕ.

Β) Περιπτώσεις για τις οποίες έχουν χορηγηθεί από την Υπηρεσία σχετικές εγκρίσεις πριν την έκδοση των παραπάνω αποφάσεων του ΣτΕ και διαθέτουν οικοδομική άδεια σε ισχύ ή έχουν υποβληθεί στην Υπηρεσία Δόμησης για την έκδοση άδειας, κατά πόσο δύνανται να υλοποιηθούν με την κατασκευή του εγκεκριμένου οικοδομήματος.

Για τα παραπάνω ερωτήματα εκδόθηκαν οι αριθμ. 284/2015 και 248/2016 γνωμοδοτήσεις του Ε' Τμήματος και της Ολομέλειας του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, αντίστοιχα.

Σύμφωνα με την αριθμ. 248/2016 γνωμοδότηση:

α) «Η νομολογία, η οποία έχει διαμορφωθεί με τις υπ' αριθμ. 978/2012, 2270/2014, 3349/2014 και 4871/2014 αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας συνιστά 'πάγια νομολογία', καθόσον αφορά την δοθείσα από τις αποφάσεις αυτές ερμηνευτική νομική λύση για την δόμηση εντός του μνημειακού χαρακτήρα οικισμών της Ύδρας και της Χώρας Πάτμου. Η νομολογία αυτή μάλιστα επαναλήφθηκε και με τις μετέπειτα εκδοθείσες υπ' αρ. 166/2015 (ΕΑ), 4363/2015 και 1248/2016 αποφάσεις του ίδιου δικαστηρίου».

β) Ενδείκνυται η Διοίκηση, σε συμφωνία προς τις ανωτέρω αποφάσεις, να εξετάσει τις όμοιες υποθέσεις, ήδη εκκρεμείς ενώπιον αυτής ή μελλοντικές, που αφορούν τη δόμηση στους ίδιους οικισμούς, υιοθετώντας την δοθείσα από τις αποφάσεις αυτές ερμηνευτική νομική λύση.

γ) Καθόσον αφορά τις ήδη εκδοθείσες πράξεις και οι οποίες τελούν σε αντίθεση προς την ερμηνευτική νομική λύση, που έχει δοθεί με τις ανωτέρω δικαστικές αποφάσεις, η Διοίκηση δύναται να τις ανακαλέσει οποτεδήποτε και να εξετάσει εκ νέου τις σχετικές υποθέσεις υπό το φως αυτής της νομικής ερμηνευτικής λύσεως, με βάση τις γενικές αρχές, που ισχύουν για την δυνατότητα ανακλήσεως παράνομων ευμενών ατομικών διοικητικών πράξεων, επικαλούμενη λόγους σπουδαίου δημοσίου συμφέροντος (προστασία μνημειακών οικισμών), λαμβάνοντας, όμως, υπόψη τα δικαιώματα ή τις επωφελείς καταστάσεις, που έχουν δημιουργηθεί από τις πράξεις αυτές για καλόπιστους διοικούμενους, εκτός εάν, κατά την αιτιολογημένη κρίση της Διοικήσεως, συντρέχουν λόγοι γενικότερου δημοσίου συμφέροντος προστασίας των συγκεκριμένων μνημειακού χαρακτήρα οικισμών, σε βαθμό τέτοιο, ώστε να επιβάλλεται η ανάκληση, ακόμα και των πράξεων αυτών».

Η προαναφερόμενη γνωμοδότηση την περίοδο αυτή βρίσκεται υπό εξέταση.

Κατόπιν του αδιεξόδου που έχει δημιουργηθεί προτάθηκε η συγκρότηση ομάδας εργασίας με εκπροσώπους από το ΥΠΠΟΑ, το ΥΠΕΝ και το Δήμο εμπλουτισμένη με όλες τις ειδικότητες, νομικούς, αρχαιολόγους και μηχανικούς, ώστε να δοθούν διευκρινήσεις και κατευθύνσεις σε επιμέρους θέματα βάσει των γνωμοδοτήσεων του ΝΣΚ.

Η συγκρότηση της ομάδας εργασίας βρίσκεται σε τελικό στάδιο ορισμού εκπροσώπων από κάθε φορέα προκειμένου να έχει ευέλικτο σχήμα και αποτελεσματικό έργο και αναμένεται άμεσα να ξεκινήσει το έργο της. Το πόρισμα της ομάδας εργασίας εφόσον διασαφηνίσει έννοιες και όρους των γνωμοδοτήσεων και επιλύσει εκκρεμή οικοδομικά θέματα, θα αξιολογηθεί η δυνατότητα σχετικής νομοθετικής ρύθμισης.

Η Υπουργός
Πολιτισμού και Αθλητισμού
ΛΥΔΙΑ ΚΟΝΙΟΡΔΟΥ

Εσωτερική Διανομή:

1. ΔΒΜΑ
2. ΕΦΑ Δυτικής Αττικής, Πειραιώς και Νήσων
3. ΔΠΑΝΣΜ
4. ΥΝΜΤΕ Αττικής

Ακριβές Αντίγραφο
Κεντρικό Πρωτόκολλο
Φλωρόπουλος Αθανάσιος